

עמ"ת 858/02/15 - מדינת ישראל נגד ג ט

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 858-02-15 מדינת ישראל נ' ט (עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט ציון קאפח
עוררת	מדינת ישראל על-ידי ב"כ עו"ד טל הוד
נגד	
משיב	ג ט (עציר) על-ידי ב"כ עו"ד קן ציפור

החלטה

ערר המדינה על החלטת בימ"ש קמא אשר הורה על שחרור המשיב למסגרת טיפולית.

1. העובדות הצריכות לעניין:

נגד המשיב הוגש כתב אישום המונה שני אישומים.

האישום הראשון מייחס לו ולנאשם השני, עבירות של החזקת אגרופן, או סכין למטרה לא כשרה, איומים בצוותא חדא, פציעה על ידי שניים כשהעבריין מזוין, עבירות על הסעיפים 186(א), 192 + 29(א), 334 - 335(א)(1) - 335(א)(2), הכל לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

עובדות האישום הראשון - ביום 05.07.14, שעה 19:00, ישבו המתלוננים בגן באור-יהודה. המשיב ונאשם 2 הגיעו למקום ולאחר ויכוח מילולי בינם לבין המתלוננים, הלכו המשיב ונאשם 2 לבית אביו של האחרון, שם נטלו סכינים וחזרו למקום. הם איימו על המתלוננים בכך שבעוד שהמשיב אווז בידו חפץ הנחזה להיות אקדח, והנאשם השני אחז בידו סכין, הם פנו אל המתלוננים ודרשו מהם לשכב על הרצפה. מיד ובהמשך לכך, נפל מידו של המשיב החפץ, או אז הוציא סכין והחל להתקדם לעבר המתלוננים. בהמשך, ניסה אחד המתלוננים להגן על אחיו ולכן התקדם לעבר המשיב וניסה באמצעות רגלו להכות במשיב ולהכות בסכין שהייתה בידו. בתגובה, פצעו המשיב והנאשם השני את אחד המתלוננים בכך שהמשיב דקר אותו בירך שמאל עם הסכין וגרם לו לפציעה אשר הצריכה טיפול בתפרים. המתלונן נפל ארצה ודימם. המשיב המשיך ורץ אחרי מתלונן אחר בעודו אווז בסכין. במקביל, פצעו המשיב והנאשם השני בצוותא חדא מתלונן נוסף בכך שהנאשם השני התקדם לעברו, נפנף לעברו בסכין ופצע אותו באמצעות הסכין וגרם לו לחתכים ביד.

האישום השני מייחס למשיב לבדו עבירה של החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה, עבירה על פי סעיף 186(א) לחוק בכך ש-24 שעות לאחר האירוע הראשון, נעצר ברחובה של עיר בשעה שהוא מחזיק בסכין שלא למטרה כשרה.

בד בבד הוגשה בקשה למעצר השניים עד תום ההליכים המשפטיים.

לאחר שנתקבלה הסכמה לראיות לכאורה, הופנה המשיב לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר מעצר.

עם קבלת התסקירים שוחרר הנאשם השני לחלופת מעצר ואילו בעניינו של המשיב נתבקש תסקיר משלים.

ביום 25.08.14 ובשים לב לתוכן התסקיר המשלים, נעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.

ביום 27.10.14, התקיים דיון בבקשה לעיון חוזר מטעם המשיב. בימ"ש קמא הורה על קבלת תסקיר מעצר.

ביום 11.11.14, מחקה ב"כ המשיב את הבקשה לעיון חוזר בשים לב לתוכן התסקיר שהתקבל.

ביום 03.12.14, הוגשה בקשה נוספת לעיון חוזר בגדרה התבקש ביהמ"ש להתיר יציאת המשיב לראיון בחלופת מעצר "החוט המשולש" אשר בירושלים.

ביום 25.12.14, לאחר שנתקבל תסקיר מעצר, התיר בימ"ש קמא למשיב לצאת מבית המעצר לראיון במסגרת "החוט המשולש".

בדיון שנערך ביום 07.01.15, ולאחר שנתקבל תסקיר משלים, הורה בימ"ש קמא, **באופן עקרוני**, על שחרור המשיב להוסטל כמפורט לעיל לפי שלא נתקבל תאריך קליטה.

בינתיים ולאחר הגשת הערר, התקבל תסקיר נוסף. בתסקיר נאמר כי נקבע מועד לקליטת המשיב במסגרת הטיפולית, ביום 29.03.15.

2. מכאן הערר אשר בפניי.

3. בהודעת הערר ובטיעונים בעל-פה, הפנתה ב"כ העוררת לסיכון הגלום במשיב, כפי שהוא ניבט מעברו הפלילי.

ב"כ העוררת טוענת כי החלופה המוצעת אינה מפיגה את מסוכנות המשיב לפי משדובר בהוסטל פתוח שאינו ערוך לפיקוח אנושי, צמוד ורצוף.

עוד נטען כי עברו הפלילי של המשיב מכביד ביותר, ניסיונות טיפוליים לא עלו יפה והוא ברח פעמיים מקהילה טיפולית אחרת - מלכישוע - כמו גם ממעון נעול.

עוד הפנתה ב"כ הערר לעיתוי ביצוע העבירות הנוכחיות, חודשים ספורים לאחר ששחרר ממאסר.

4. ב"כ המשיב, במילים נרגשות הפנתה להנמקות בימ"ש קמא, לגילו הצעיר של המשיב ולהמלצות שירות המבחן.

דין:

לא בלי לבטים והיסוסים הגעתי לכלל מסקנה שיש לאמץ את המתווה השיקומי המוצע על ידי שירות המבחן.

אלה מול אלה, במאזן הזכות ובמאזן החובה, ניצבים להם שיקולים כבדי משקל.

עוד אני נותן אל ליבי כי מדובר בסוג עבירות - אלימות - אשר אינו מותר שוליים של טעות לפי שהנזק היכול להיגרם עלול להיות בלתי הפיך. שבעתיים יפים הדברים כאשר לחובת המשיב עבירות של הפרת הוראה חוקית.

אלה הנתונים המונחים במאזן החובה.

1. האלימות הנוכחית הייתה על לא כלום. לאחר הויכוח המילולי הייתה למשיב שהות להימלך בדעתו, אך חרף זאת הוא הלך לביתו של הנאשם השני, שם נטלו השניים סכינים.

מיד ולאחר מכן, המשיב דקר את אחד המתלוננים, דעתו לא נתקררה והוא רץ אחרי מתלונן אחר בעודו אוחז בסכין.

2. התסקיר הראשון מיום 11.08.14 קבע כי למשיב יכולת מוגבלת לכבד גבולות חיצוניים. הפרמטרים שנבדקו העידו על רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות אלימות כשהחומרה צפויה להיות ברמת פגיעה בינונית.

התסקיר השני מיום 25.08.14 שלל את הפיקוח שהוצע.

3. עברו הפלילי של המשיב מכביד ביותר. ביום 7.10.13 נגזר דינו של המשיב בבימ"ש לנוער בת"פ

11-05-19130 על ידי כב' הש' שרון פ. הלוי.

במסגרת זו, **בוצע צירוף של 15 תיקים נוספים** שעניינם: עבירות נגד הגוף, **בריחה ממעצר**, עבירות נגד הרכוש, **עבירות של הפרת הוראה חוקית, עבירות של בריחה ממשמורת חוקית**, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ועוד כהנה וכהנה.

התסקירים שהוגשו, לימדו כי אימו של המשיב התקשתה להתמודד עם צרכיו של בנה. ניסיונות לשלבו במסגרות חוץ ביתיות, משנת 2007 ועד 2012 (מגיל 12 ועד גיל 17) לא עלו יפה. הוא התנהג באלימות, הרבה להתמרד ולברוח וצבר תיקים רבים במהלך השנים. ניתנו למשיב הזדמנויות, הוכנה לו תוכנית שיקום במסגרת הקהילה אך התנהגותו המשיכה להיות מורכבת. תקופות קצרות הצליח לעמוד בתוכנית הטיפול, אך בתקופות אחרות, הפר את תנאי השחרור והמשיך להשתמש באלכוהול.

על פי הערכה פסיכיאטרית, נמצא כי הוא סובל משינויים רבים במצב הרוח, מתקשה לשלוט בעצמו ומגיע לאלימות מילולית ופיזית.

המשיב נעצר עד תום ההליכים במסגרת ההליך בבימ"ש לנוער.

גם בכלא אופק לא חל שיפור בהתנהגות והוא הושם בבידוד תקופה של מספר ימים.

משום כך, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית.

בימ"ש לנוער גזר על המשיב 8 חודשים מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

4. כך הגענו לאירוע נשוא כתב האישום הנוכחי, חודשים ספורים בלבד לאחר שחרורו.

5. המסגרת המוצעת הינה מסגרת פתוחה.

מאזן הזכות:

1. המשיב צעיר לימים, יליד 1995.

2. **המשיב עצור מזה שמונה חודשים.** בשים לב למסגרת העונשית שהוצגה על ידי הצדדים, ברי כי הוא אמור לשהות במעצר/מאסר, עוד חודשים לא רבים. אם לא תנוצל תקופה זו למתווה שיקומי, תצא החברה בראש ובראשונה נפסדת.

3.

במסגרת הדיונית הנוכחית, התבקשו כאמור לעיל תסקירי מעצר.

ביום 25.12.14 - במסגרת הבקשה לעיון חוזר - נקבע כי המשיב מצליח להתייחס **"ברמה ראשונית לדפוסיו הבעייתיים"**. המשיב תיאר בכנות בפני קצינת המבחן את קשייו להשתלב במסגרת בעלת גבולות נוקשים כדוגמת קהילה טיפולית וביקש להשתלב במסגרת פתוחה אך עם גבולות מאורגנים. קצין המבחן התרשם כי ניתן לזהות לשינוי באורח חייו של המשיב **"התרשמות מעייפות שמבטא" "תובנות ראשוניות למצבו הבעייתי"**. קצין המבחן קבע כי ההוסטל בו מדובר **"החוט המשולש"** אינו מתאים לצעירים בעלי רמת סיכון גבוהה, עם זאת מדובר בהוסטל הנותן מענה תמיכתי ומקצועי מדי יום. הגם שאין מדובר בחלופת מעצר במובנה המשפטי, הצוות המטפל מתחייב לדווח לגורם המפנה על כל הפרה.

בהזדמנות זו נפגש קצין המבחן עם עו"ד איתן מעוז, איש טוב לב המסייע בהתנדבות לנערים עם קשיים. עו"ד מעוז מכיר את המשיב שנים רבות. קצין המבחן התרשם כי גישת עו"ד מעוז אל המשיב הינה **"מותאמת ורצינית"** וכי יוכל לשמש עבור המשיב דמות אבהית ותומכת ויטול חלק פעיל בשיקומו של המשיב.

אחר כל אלה, המליץ קצין המבחן לאשר למשיב הליכי אבחון במסגרת ההוסטל.

ביום 07.01.15, התקבל תסקיר נוסף. עולה מהתסקיר כי וועדת הקבלה אישרה את קבלת המשיב. נבנה מנגנון להסתגלות הדרגתית של המשיב להוסטל בגבולות מוגדרים וברורים. בתחילה, ישהה בהוסטל כשבועיים שלושה בליווי איש צוות במקום. בתקופה זו לא תותר יציאתו בגפו. בהמשך, תיבנה עבור המשיב תעסוקה מותאמת לנתוניו. **"כל יציאותיו יהיו מובנות, מתוכננות ובתיאום עם הצוות"**.

התסקיר האחרון שהגיע לשיבת היום הביא נתונים נוספים. הוברר כי המשיב שוהה בתקופת מעצרו באגף נקיים מסמים, **אגף בעל דרישות תובעניות**, והשתלב בפעולות חינוך במסגרת זו. המשיב מצוי בקשר רצוף עם עו"ד מעוז ועם חברתו. על פי הדיווח שנתקבל, **התנהגות המשיב במעצר תקינה** ואינו מעורב בהתנהלות שלילית.

קצין המבחן שב והתרשם מהשינוי ההדרגתי המתחולל במשיב ומהחשיבות למנף את המעצר הממושך לאפיק שיקומי.

למדנו אפוא עד כה כי מתחולל במשיב שינוי הדרגתי. אפשר שההתבגרות נוסכת בו תבונה. לצד הערכות שירות המבחן, יש ליתן אל לב את ההבדל המהותי בין תקופת מעצרו בהיותו קטין, אז לא הסתגל למסגרת, היה מעורב באירועים אלימים והושם בבידוד, לבין התנהגותו במסגרת המעצר הנוכחי.

אין זה עניין של מה בכך עבור המשיב להתנהג באופן מופתי במסגרת בית המעצר, תקופה כה ממושכת, אלא אם כן אכן חל בו שינוי של ממש.

עו"ד מעוז הראוי לכל שבח, מלווה את המשיב ומגלה מעורבות רבה בחייו. על כך יבורך. הוא הותיר עליו רושם של אדם רציני ואחראי, אותו רושם שהותיר על שירות המבחן.

התוכנית שנבנתה עבור המשיב מותאמת ומדורגת.

בנסיבות הללו וכאמור לעיל, לאחר לבטים והיסוסים, הגעתי לכלל מסקנה כי אין לקבל את הערר.

המשיב יועבר על ידי שב"ס ביום 29.03.15 להוסטל "**החוט המשולש**" שברחוב החבצלת 2, ירושלים כך שהוא יובא לשם עד השעה 11:00, בתנאים שנקבעו על ידי בימ"ש קמא בהחלטתו מיום 07.01.15.

על המשיב לשהות במקום על פי כללי המסגרת.

אני מעמיד את המשיב בפיקוח מעצר לתקופה של שישה חודשים מיום העברתו להוסטל.

לרגל חופשת הפסח, אני מתיר למשיב לצאת מההוסטל ולשהות במחיצתו ובפיקוחו של עו"ד איתן מעוז מיום 02.04.15 עד יום 05.04.15.

בהזדמנות זו אני ממנה את עו"ד איתן מעוז כמפקח מלווה למשיב לכל צורך ולגיבוי במקרים חריגים או במקרה חלילה של הפסקת הטיפול. על עו"ד מעוז לדווח למשטרה על כל הפרה.

העתק ההחלטה לשירות המבחן.

בהעדר ערבויות, יותר המשיב במעצר ויובא בפני שופט תורן שלום ביום 30.03.15, שעה 09:00.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה בדחיפות לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אדר תשע"ה, 19 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.